

עפ"ת 44860/10/14 - חיל כתר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 44860-10-14 כתר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני	כב' השופטת עפרה אטיאס
מבקשים	חיל כתר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום לתעבורה (כב' השופט בנגו) מיום **14.5.2014** בו הורשע המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני ביותר, כאשר הוא נוהג ברכב סמיטריילר שמשקלו עולה על 10 טון, וזאת בניגוד לתקנה 36 (ה) לתקנות התעבורה. על המבקש נגזר קנס בסך של 750 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. בית המשפט קמא אפשר למבקש לשלם את הקנס בשלושה תשלומים.
2. בבקשה להארכת מועד שהוגשה רק ביום **28.10.2014** טען המבקש כי שלח את כתב הערעור באמצעות הדואר לפני חלוף 45 הימים שנקצבו להגשת הערעור אך אין בידו אסמכתא לכך.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה המבקש לא הבהיר האם הוא מערער על הכרעת הדין או גזר הדין ולטענתה אין להענות לבקשה בשל האיחור הרב בהגשתה.
4. דין הבקשה להארכת מועד הדחות.
5. לפי סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי בית המשפט רשאי לבקשת מערער להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ. כאשר עסקינן בהליך הפלילי אין צורך ב- "טעמים מיוחדים" לשם מתן אורכה להגשת הערעור.

6. יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן אורכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן אורכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" [בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.06) וראה גם בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.09)].
7. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור; וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות. ראו: ענין נגר ורבין הנ"ל.
8. במקרה שלנו מדובר באיחור משמעותי מאוד. גם אם נכונה טענת המבקש כי שלח את הערעור בדואר לפני חלוף המועד להגשת הערעור, טענה שתלוייה על בלימה ושלא הובאה כל ראיה לביסוסה, הרי שהמבקש הגיש בקשתו בחלוף למעלה מחמישה חודשים (!) לאחר מתן גזר הדין וזאת ללא מתן הסבר המניח את הדעת לכך.
9. לא סביר בעיניי שאדם המגיש ערעור באמצעות הדואר, לא עוקב אחר קליטת הערעור, ואופן הטיפול בו. מן הבקשה עולה, בעקיפין, כי המבקש נזכר להגיש בקשתו רק משהחלו ננקטים נגדו הליכי אכיפה וגבייה (או לאחר שקיבל לטענתו הודעה הכפלת הקנס).
10. סיכויי הערעור כלל אינם מהוים טעם לבקשה; המבקש לא הבהיר האם הוא מבקש לערער על הכרעת הדין (הנסמכת על קביעות עובדתיות של בית המשפט קמא בהן לא ממהרת ערכאת הערעור להתערב) או על גזר הדין שאף הוא נראה הולם את הנסיבות. על פני הדברים אני מתרשמת כי סיכויי הערעור נמוכים.
- לפיכך, הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נדחית. החלטתי זו מייטרת את הדין בבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה יחד עם התשובה לתגובה.

המזכירות תשגר החלטה זו לצדדים.

החלטה זו ניתנה בפועלי כרשמת.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.